

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de către procurorul Miron Constantin și partea vătămată Cazac Cazimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2013 în cauza penală privind-l pe

Dodonu Ion Ion, născut la 27 martie 1953 în r-nul. Nisporeni, s. Milești, domiciliat în mun. Chișinău str. Florării str-la 2 nr. 2 bl. V ap. 27.;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 09.02.2011 până la 21.03.2013;*
- *în instanța de apel din 18.04.2013 până la 11.12.2013;*
- *în instanța de recurs din 04.03.2014 până la 16.04.2014,*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 martie 2013, Dodonu Ion Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal a fost achitat din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Dodonu Ion a fost învinuit de faptul că, urmărind scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari de la Cazac Cazimir, promițându-i și ducându-l în eroare că-i va achita în termen de doi ani, suma de 13000 dolari SUA, în schimbul înstrăinării acestuia a apartamentului nr. 27 al blocului V amplasat pe str. Florării din mun. Chișinău și convingându-l că pentru a achita o sumă mai mică în calitate de taxă de stat este necesar să diminueze valoarea imobilului din tranzacție, la 05 mai 2004 a încheiat la sediul notarului Alexandru Marin, situat în mun. Chișinău, str. Kiev 7, of. 25, cu Cazac Cazimir un contract de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat, în care, la solicitarea părților, s-a indicat că vânzătorul Cazac Cazimir a primit, iar cumpărătorul Dodonu Ion a achitat suma de doar 2000 dolari SUA. Ulterior, Dodonu Ion, realizându-și prin abuz de încredere și înșelăciune intenția sa criminală și înregistrând după sine dreptul de proprietate asupra imobilului indicat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, a refuzat și nu a mai achitat contravaloarea acestuia în sumă de 13000 dolari SUA, ceea ce constituia la acel moment conform informației Băncii Naționale a Moldovei referitor la cursul oficial al leului moldovenesc în raport cu dolarul american, bani în sumă totală de 147000 lei, însușindu-și bunul imobil de la Cazac Cazimir. Prin

acțiunile sale intenționate, i-a cauzat părții vătămate Cazac Cazimir, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 147000 lei.

Aceste acțiuni, de către organul de urmărire penală, au fost calificate ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșălăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul Corj Lumila, care a solicitat casarea sentinței Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 21 martie 2013, pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe Dodonu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 12 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a executa activități ce țin de gestionarea mijloacelor bănești și bunurilor imobile pe termen de 5 ani, menționând că:

- instanța de judecată în conținutul sentinței de achitare a invocat motivul, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și anume latura obiectivă și subiectivă dar nu a luat în considerație declarațiile martorului Chirilovici Vladimir.

- instanța de judecată nu a luat în considerație, declarațiile martorilor Railean Mihail, Pîslaru Vitalie și Cazac Sorel care au confirmat că între partea vătămată și Dodonu Ion exista un litigiu în privința imobilului amplasat pe str. Florării nr. 27 al blocului V ap. 27.

3.1. În apelul declarat de avocatul Brînză Sergiu în interesele părții vătămate, s-a solicitat casarea totală a sentinței Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 21 martie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dodonu Ion să fie declarat culpabil și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal. În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- Sentința nominalizată este una vădit contrară legii și pasibilă casării integral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2013 au fost respinse ca nefondate apelurile acuzatorului de stat, procuror în procuratura sect. Rîșcani mun. Chișinău, Corj Ludmila și a avocatului Brînză Sergiu în interesele părții vătămate declarate împotriva sentinței Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 21 martie 2013, menținând sentința atacată fără modificări.

4.1. Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, a invocat că după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat era obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor decisivi ai acuzării, declarațiile cărora sunt probe de acuzare, în măsură se întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În speță, la solicitarea avocatului părții vătămate, dar nu a procurorului au fost audiați martorii Mihalcinco Boris și Ibriuc Constantin, însă Mihalcinco Boris, menționează că intradevăr Cazac Cazimir a vândut apartamentul lui Dodonu Ion, ultimul achitând suma de 2000 dolari SUA, iar Ibriuc Constantin nu a relatat nimic ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, or acesta dimpotrivă a menționat despre apartamentul lui Dodonu Ion, care acesta îl avea în proprietate, fiind indicat în contractul de închiriere a automobilului.

Generalizând cele expuse , instanța de apel conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea apelului asupra sentinței de achitare nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, inclusiv suplimentare.

Prin urmare, atât la cercetarea judecătorească în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel, vinovăția inculpatului Dodonu Ion nu a fost dovedită.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând, că:

- nu este de acord cu poziția instanței de apel și consideră că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate este demonstrată prin probele administrate de partea acuzării, care au fost cercetate în conformitate cu legea procesual penală, dar nu au fost corect apreciate.

- partea vătămată Cazac Cazimir a menționat că a încheiat acest contract și a semnat recipisa că a primit banii crezându-l pe inculpat că se va achita deodată ce înstrăinează imobilul din or. Călărași.

5.1 În recursul declarat de partea vătămată, Cazac Cazimir, sunt indicate temeiurile prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și se solicită casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care al recunoaște vinovat pe Dodonu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă aspră, invocând, că:

- instanța de judecată în conținutul sentinței de achitare a invocat motivul, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și anume latura obiectivă și subiectivă, dar nu a luat în considerație declarațiile martorului Chirilovici Vladimir.

- instanța de judecată nu a luat în considerație, declarațiile martorilor Railean Mihail, Pîslaru Vitalie, Mihalcenco Boris și Cazac Sorel care au confirmat că între partea vătămată și Dodonu Ion exista un litigiu în privința imobilului amplasat pe str. Florării stradela nr. 2 al blocului V ap. 27 mun. Chișinău.

6. Verificînd argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 zile de la data pronunțării deciziei. Din materialele cauzei rezultă că recursurile ordinare sunt depuse în termen.

Drept temeiuri pentru recursurile înaintate de către procuror și partea vătămată sunt invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) 12) Cod de procedură penală, adică cazurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cazul cînd instanța de apel a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită, temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor ordinare declarate.

Ambele instanțe judecătorești au examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și au apreciat corect probele administrate, constatînd că acuzatorul de stat n-a prezentat probe incontestabile de acuzare a lui Dodonu Ion în cele incriminate și astfel, corect au concluzionat, că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Dodonu Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel corect a menționat, că *„în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320, Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea **Cașean contra Belgiei** din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, **inter alia**, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”*

Mai mult, instanțele de judecată just au statuat, că acuzarea nu a prezentat probe pentru a demonstra prin care acțiuni sau inacțiuni inculpatul a comis o infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În speță, la solicitarea avocatului părții vătămate dar nu a procurorului au fost audiați martorii Mihalcinco Boris și Ibrițuc Constantin, însă Mihalcinco Boris, menționează că întra-dever Cazac Cazimir a vândut apartamentul lui Dodonu Ion, ultimul achitând suma de 2000 dolari, iar Ibrițuc Constantin nu a relatat nimic ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, or acesta dimpotrivă a menționat despre apartamentul lui Dodonu Ion, care acesta îl avea în proprietate, fiind indicat în contractul de închiriere a automobilului. Alte probe în confirmarea învinuirii procurorul în cadrul apelului nu a prezentat.

Totodată Colegiul penal menționează legalitatea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din 05 mai 2004 unde Cazac Cazimir a vândut lui Dodonu Ion locuința din mun. Chișinău str. Florării str-la 2 nr. 2 bl. V ap. 27 la prețul de 21000 lei MDL, ce constituia conform acordului comun suma de 2000 dolari SUA, plătiți de către Dodonu Ion până la momentul semnării contractului (f.d. 11 Vol. I) și hotărârilor judecătorești a instanțelor civile (f.d. 21-22; 29-32; 120-123 Vol. I)

Astfel, se relevă că instanța de apel, respectând principiul contradictorialității, a asigurat posibilitatea reală părții acuzării să prezinte anumite probe în susținerea învinuirii aduse lui Dodonu Ion, care a fost achitat de către prima instanță, ceea ce acuzatorul de stat nu a făcut.

În această ordine de idei, Colegiul penal, enunță că temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) 12) Cod de procedură penală - adică cazurile când hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cazul când instanța de apel a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită, nu și-au găsit confirmarea și urmează a fi declarate inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul Miron Constantin și partea vătămată Cazac Cazimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Dodonu Ion Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 mai 2014

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Gordilă Nicolae

Copia corespunde originalului

Timofti Vladimir